

[Veistrup.]

dog gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger til Fordel for Lovforslaget. Jeg gør det, fordi Krav om et Moratorium har været fremført og hver eneste Dag fremføres af en Mængde Mennesker rundt omkring i Landet. Naar man kommer udenfor Rigsdagens Mure, faar man at høre, at det er mærkværdigt, at Rigsdagen ikke gennemfører et Moratorium. Jeg har adskillige Gange været udsat for det Spørgsmaal: Hvordan kan det være, at Rigsdagen ikke stiller Forslag om et Moratorium? og jeg har personlig været stærkt stemt for, at vi allerede for lang Tid siden skulde være fremkommet med Forslag om Moratorium, af den simple Grund, at jeg er enig med den højttærede Justitsminister i, at det ikke alene er Debitorerne, man hjælper derved, men ogsaa i stor Udstrækning Kreditorerne. Som Forholdene er for Tiden, kan der neppe være Tvivl om, at Gennemførelsen af en Moratorielovgivning ogsaa vilde gavne Kreditorerne, idet ingen vel kan mene, at det i Øjeblikket vilde være til Gavn for en Kreditor at bryde ind og lade sig Ejendommen udlægge; det vilde sikkert betyde Tab for begge Parter. Lige saa vel som man er enig om, at det gælder om at bevare Hus og Hjem for de flest mulige, maa man ogsaa være enig om, at Obligationsejerne ikke vil være tjent med under de nuværende Forhold at overtage Landejendomme.

Det Lovforslag, vi her behandler, hører til dem, der fortæller os, hvilke Vanskeligheder vort Samfund i al Almindelighed og dansk Landbrug, Fiskeri og Landhaandværk i Særdeleshed er udsat for i Øjeblikket, og der er desværre ingen Lysning at se forude; i hvert Fald forekommer det mig, at der nærmest er lutter Mørke, naar man ser fremad. Det er da ret naturligt, at vi forbereder os paa at møde Fremtiden og dens Vanskeligheder saa godt, som vi nu er i Stand til at gøre det, og derfor er det ogsaa en anselig Række af Love og Lovforslag, der foreligger fra Regeringens Haand til Afhjælpning af Tidens Vanskeligheder. Jeg hørte ganske vist nok, at den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Hauch) talte om det døde Øre, men jeg maa sige, at naar der har været rettet Opfordring til Partiet Venstre om at hjælpe, forekommer det mig, at det døde Øre har været at finde andetsteds. Det er et Spørgsmaal, om det ærede Medlem ikke paa Partiets Vegne burde konsultere en Ørelæge for at faa at vide, om det ikke er galt med deres Øren. Kendsgerningerne taler deres tydelige Sprog i saa

Henseende, thi det kan ikke nægtes, at der er fremført adskillige Ting, overfor hvilke Venstre har vendt det døde Øre til.

Det foreliggende Forslag fremkommer som et naturligt Led i den Række af Foranstaltninger, som nu er mere paakrævet end nogen Sinde før. Vi har jo gennemført en Kriselov, hvorefter vi har stillet 30 Mill. Kr. til Raadighed for det nødstedte Landbrug foruden 3 Mill. Kr., som er tilstillet Amterne til Nedsættelse af Sygehusudgifterne. Det er dog ikke saa ganske lidt. Men hvem var det, der vendte det døde Øre til paa det Tidspunkt? Jeg priser i saa Henseende de Konservative, at de dog var med til at stille saadanne Beløb til Raadighed for et nødstedt Erhverv. Maa jeg i øvrigt i denne Forbindelse sige til den ærede Ordfører for de Konservative (Lange), at den Pessimisme, som han gav Udtryk for med Hensyn til Gennemførelsen af dette Forslag, kan jeg ikke dele. Jeg beder det ærede Medlem læse den sidste Paragraf i Lovforslaget, som siger, at denne Lov gælder indtil Udgangen af 1932. Saa forfærdelig galt kan det vel ikke gaa, om man vedtager en Lov, der gælder i 9 Maaneder. Det kan da vel ikke være saa urimeligt, som det ærede Medlem gav Udtryk for i de Bemærkninger, han fremsatte. Ved Siden af den Krisehjælp, vi har gennemført, har Staten stillet 10 Mill. Kr. til Raadighed til Opnaaelse af Akkord, og nu siger vi til Kapitalejerne — hvad enten det er de private eller Institutioner af den ene eller den anden Art, som driver Udlaansvirksomhed —: Lad være med at fare frem med for haard Haand overfor de Folk, som har vanskeligt ved at klare deres Forpligtelser under disse Forhold. Det forekommer mig at være et naturligt Krav overfor de Mennesker, som i Kraft af deres Kapital har, jeg havde nær sagt, Hals- og Haandsret over en Mængde Mennesker. Det er et naturligt Supplement til den Kriselovgivning og den Akkordlov, som vi har gennemført. Jeg hørte ganske vist, at den ærede Ordfører for Venstre talte om tomme Hænder, men hvem var det, som jeg sagde før, der mødte med tomme Hænder, da vi behandlede Kriselovgivningen? Jeg tror, man skal være varsom med fra den Side at tale om at møde med tomme Hænder, for er der nogen, der har gjort det, er det da Partiet Venstre. Det eneste Bidrag, de har ønsket at fremskaffe i den nuværende Situation, er Udvidelse af Laan. Men er der nogen, som mener, at det er mere Laan, vi trænger til? Det, det gælder